

om at formindske Riffeluddelingen, til disse og maaske forøge Gymnastikken. Det er bedst at holde de to Ting ude fra hinanden. Jeg mener, at de gymnastiske Institutioner, der her er Tale om, gør et saa fornøftigt og godt Arbejde, at man bør se paa dem med Velvillie og give dem deres Bevillinger uden at komme ind paa en smaalig Strid om Emner, der dog ligger noget udenfor det, de beskæftiger sig med.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal først gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af Samraadet vedrørende Landpostbudenes Lønningsforhold m. v. Det er rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at det var en Forglemmelse, naar jeg i Gaar ikke kom ind derpaa; til Undskyldning kan maaske tjene, at jeg fik Ordet paa et noget sent Tidspunkt. Jeg er enig i den ærede Ordførers Betragtninger om, at der er et vist Omraade, paa hvilket man kan hjælpe lidt paa de ret vanskelige Kaar, som Landpostbudene arbejder under, navnlig henset til, at jo større en Tur de paa-gældende har, des daarligere er de i Virkeligheden situerede; de fremførte Krav fortjener derfor særlig Paaagtning. Jeg kan ogsaa tiltræde de Udtalelser, der er fremkomne om, at man for de Landpostbudes Vedkommende, der, jeg kan vel sige, uden egen Skyld faar en kortere Tur, skulde undersøge, om der paa en eller anden Maade kunde gøres noget for, at de som personligt Tillæg fik i hvert Fald en Del af den Forskel i deres Indtægter, der fremkommer ved, at de faar en kortere Tur, naar man af Hensyn til Publikum, Bebyggelsen m. v. er nødt til at lægge Turene om. Ligeledes kan der med Hensyn til Landpostbudenes Stilling under Sygdom være Tale om at stille dem i hvert Fald lige saa gunstigt som de statsansatte røde Postbude. Hvad det første Spørgsmaal angaar, ved jeg endnu ikke, hvad jeg ogsaa har haft Lejlighed til at sige i Finansudvalget, hvor mange Penge det her antagelig vil komme til at dreje sig om. Jeg haaber inden mange Dage at faa det oplyst, saaledes at jeg kan forhandle videre med Finansudvalget om Sagen. Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal vil det under Sygdom at stille Landpostbudene paa samme Maade som de røde Bude efter en omtrentlig Beregning medføre en forøget Udgift paa mellem 40 og 50,000 Kr. om Aaret. Jeg anfører dette enkelte Tal, for at man ogsaa deraf kan se, hvor meget det i Penge kan betyde, saa snart man

overfor saa stor en Etat gør noget saa lidt som det at stille Landpostbudene lige med de røde Postbude med Hensyn til Vederlaget i Sygdomstilfælde. Hvis man skulde imødekomme det sidste Andragende fra Landpostbudenes Forening vedrørende en Revision af deres Lønningslov — et Andragende, som endda er mere beskedent end det i Fjor —, hvad jeg ikke mener, der kan være Tale om i Aar, vilde det medføre en forøget Udgift for Statskassen paa ca. 2 Mill. Kr. Paa de to nævnte Omraader og maaske ogsaa paa andre kan der derimod efter min Mening være Tale om, at man uden at røre ved Lønningsloven kan imødekomme nogle af de, jeg indrømmer ret berettigede, Ønsker, der er fremsatte fra Landpostbudenes Side.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er faldne, siden jeg sidst havde Ordet. Ordføreren (N. P. Jensen) udtalte, at han i Virkeligheden var enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) om Uklarheden i Anmærkningerne til Finanslovforslaget, for saa vidt angik Motiveringen for Ansættelsen af de 3 Kontordamer, hvorom der er stillet Ændringsforslag af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds. Jeg maa tilstaa, at dette i nogen Grad forundrede mig, og jeg synes ikke, det er helt berettiget, at Ordføreren sluttede sig til den Anke, der er fremkommet fra et Medlem udenfor Finansudvalget (Ordføreren [N. P. Jensen]: Det er en Misforstaaelse. Jeg har sagt, at jeg i Princippet er enig med ham). Ja, men det var altsaa alligevel under Henvisning til, hvad det ærede Medlem sagde, at den ærede Ordfører udtalte sin Tilslutning, selv om den kun var principiel. Det ærede Medlem udtalte netop ogsaa, at han havde valgt dette Tilfælde, men det var lige saa meget Princippet, det drejede sig om. Maa jeg da gøre opmærksom paa, at hvis Finansudvalget havde haft noget som helst Indtryk af, at Ansættelsen ikke var tilstrækkeligt motiveret, havde det haft den mest udmærkede Adgang til at forlange en bedre Motivering. Der spørges jo om meget fra Finansudvalgets Side, og vi svarer, saa vidt vi kan, derpaa. Vi kunde ogsaa let have besvaret dette Spørgsmaal, thi der foreligger fra Overpostmesteren, der gør Indstilling om dette Forslag, fordi det hører under hans Embede, en meget lang, grundig og udførlig Motivering. Nu tør jeg ikke indlade mig paa at oplæse de næsten 2 tætskrevne Foliosider, som indeholder Motiveringen af de 3 Damers Ansættelse; men hvis Finansudvalget ønsker